

ምዕራፍ 91

የዳዊት የምስጋና መዝሙር።

በልዑል መጠጊያ የሚኖር ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ያድራል።

2 እግዚአብሔርን። አንተ መታመኛዬ ነህ እለዋለሁ፤ አምላኬና መሸሸጊያዬ ነው። በእርሱም እታመናለሁ።

3 እርሱ ከአዳኝ ወጥመድ ከሚያስደነግጥም ነገር ያድንሃልና።

4 በላባዎቹ ይጋርድሃል፤ በከንፎቹም በታች ትተማመናለህ፤ እውነት እንደ ጋሻ ይከብብሃል።

5 ከሌሊት ግርማ፤ በቀን ከሚበርር ፍላጻ፤

6 በጨለማ ከሚሄድ ክፉ ነገር፤ ከአደጋና ከቀትር ጋኔን አትፈራም።

7 በአጠገብህ ሺህ በቀኝህም አሥር ሺህ ይወድቃሉ፤ ወደ አንተ ግን አይቀርብም።

8 በዓይኖችህ ብቻ ትመለከታለህ፤ የኃጥአንንም ብድራት ታያለህ።

9 አቤቱ፤ አንተ ተስፋዬ ነህና፤ ልዑልን መጠጊያህ አደረግህ።

10 ክፉ ነገር ወደ አንተ አይቀርብም፤ መቅሠፍትም ወደ ቤትህ አይገባም።

11 በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝዛቸዋልና፤

12 እግርህም በድንጋይ እንዳትሰናከል በእጆቻቸው ያነሡሃል።

13 በተኩላና በእባብ ላይ ትጫማለህ፤ አንበሳውንና ዘንዶውን ትረግጣለህ።

14 በእኔ ተማምኖአልና አስጥለዋለሁ፤ ስሜንም አውቆአልና እጋርደዋለሁ።

15 ይጠራኛል እመልስለትማለሁ፤ በመከራውም ጊዜ ከእርሱ ጋራ እሆናለሁ፤ አድነዋለሁ አከብረውማለሁ።

16 ረጅምን ዕድሜ አጠግባለሁ፤ ማዳኔንም አሳየዋለሁ።